فی المشی کردو هندو واز رسن با الباء الفارسی سنکی بیاء الوحدة ای من وراء حجر بسر آوردند و کانا مختفیین وراء آهنک قتال کردند

کما هو عادة قطاع الطریق در دست یکی چوبی بود در نقل دیگری و فی بعض النسخ ان دکمی کلوخ کوبی بیاء الوحدة فیهما و کلوخ

کوب بضم الکافین العربیین و سکون اللام و الخاء المعجمة و الباء العربی الموحدة و ضم الکافین الفارسیین و الباء الفارسیة فقد افطا

مرادا اما اولا فان لفظ کلوخ بضم العربی کما عرفت فی الحکایات التی اولها یکی از بندکان عمرو لیث و قد صحح ... ذکر العایل هنا

کی فتنه ما فدمه هنا و اما ثانیا فلان لفظ کوب کوفتن نبدل بابی سقبلا و الباء عربی فی جمیع المستقبلات نحو کوبد و کوبند

د سبر کوب جوانرا کفتم پیش بیا الخطاب باسیدن بالباء الفارسی یعنی لای شیء تتوقف بیت بیار آنچه داری بیا ب

زمردی بالیاء المصدریة و زور عطف علی مردی کر دشمن بپای خود آمد بکور یعنی القبر بردکان مرا دیدم از دست جوان افتاد

لخوفه و لرزه بر استخوان بیت نه هر که موی شکافد بتیر بلا واو عاطفة فی النسخ الصحیحة و من قال اکثر النسخ الی زاد انبا ها

بالواو فلم یعرف ان الهمزة بالقوة بلابالکسر جوشن بسکون النون خای و ضوء ترکیبی خاییدن و الجموع صفة القوله نر لانی

بالترکی که کلدرهر مکه فیل بیاره جوشن جنبی او قلبه بروز حمله جنک آوران بدار دپای و الملخ بالترکی جنک کنور جیلیرهنک قوتنه

دو نزاولا آباغی چاره جزان ندیدم کرزخت و سلاح و جامه رها کردیم لاجل الوجلین و جان بسلامت بردیم قطعه بکار

های کران بعنی الثقیل و براد به العظیم مرد کاردیده فرست قدم بیانه که شیر شرزه در آرد بزیر خم کمند جوان اکرچه قوی بال و پیلتن

رد بفتح الخاء المعجمة و تشدید المیم للوزن و فی الاصل بتخفیفها و هو ههنا بمعنی الحلقة بکمند ...

بلند ای یکون عظیم الجثة و ذو المهابة بجنک دشمن از هول مثل الخوف بکسلید بود بند ای ینقطع مفصله و معنی المصراع الا

خبر بالترکی جنکده آنک فورقودن اورلور ای کم کیم یعرف لفظ بپوید هنا قال فی شرح بفتح الباء الفارسی قید قید

رحل الفرس بصنع به ریح الجبال الاعوجه فی الاکثر بنبر دیفتحتین بمعنی الحرب مبتداء بیش مصاف خبره بیانه آزموده

ای عند الامراء الذی جرب الحرب معلوم است جزه چنانکه مسئله شرع پیش دانشمند حکایت توانکر زاده را دیدم هذا

حکایة

19

حکایة مارأه المصنف بر سر کور پدر نشسته و اهل الدنیا یظهرون اموالهم فی قبورهم و یتفاخرون بها و لذا ذکر قعد ابن

الفنی علی قبر ابیه و با درویش زاده مناظره و مباحثه در پیوسته ای من الجانبین و کتابت ای نکش ای کتب علیه خط ملون و فرش

رخام بضم الراء المهملة اندا خته و المراد کون الرخام فراش الصندوق و خشت پیروزه بکسر الباء و سکون الشین المعجمة ای للبنة

در و ساخته و المراد کون الرخام مرصعا به للزینة بکور پدرت چه ماند یعنی ابن الفقیر چه ماند بفتح النون من ماندن ای التشبه

لان المنتهی اکر خشتی دو فراهم آورده بالترکی کر بونج برپور کتور شر دمشتی خاک ای کفا من التراب برو کرده یعنی ان ترابه قلیل درویش

پسر ای ابن الفقیر این بشنید و کفت خاموش قدم بیانه که تا پدرت خطاب الابن الفقیر زیر این سنک کران قدم بیانه بر خود بجنبید یعنی

خفی بیحرک ابو کر بنفوخ تحت الحجر الثقیل پدر من به بهشت رسیده باشد طبقه جمله که حضر کفت موت الفقراء راحة قبل الموت اربعة موت

الامراء و موت العلماء و موت الاغنیاء و موت الفقراء الاول فتنة و الثانی ظلمة و الثالث حسرة و الرابع راحة بیت خر که کمتر

نهد بروی بفتح الواو بار ای الحمل بره آسوده تر کند رفتار دیگر مرد درویش که بار ستم فاقه کشید و لیس علیه حمل من اثقال الدنیا

بدر مرک ای باب الموت همانا ای شبه که سبکبار ای خفیف الحمل آید و الفنی بخلافه کما قال و انکه در نعمت و در راحت و آسایش

کانه عطف تفسیری زیست مردن این همه یعنی ان مفارقته من هذا المجموع بالکره تنک نیست که دشوار آید لان فراق الکثیر عسیر بهمه

حال اسیری که ز بندی بیاء الوحدة فیهما بر هد مضارع من رهیدن بهتر شود از امیری که کرفتار آید حکایت

بزرکی بپرسید از معنی این حدیث که اعدی عدوک ای ازید و اظلم عدوک العدو فعول من العداوة و هو اسم جنس فلذا صح اضافة

اعدی الیه لان اسم التفضیل یقتضی تعدد ما اضیف الیه اذا کان معرفة نفسک التی بین جنبیک و المراد بالنفس الامارة

لا المطمئنة و غیرها کفت ما علة ضمیر بزرکی بحکم آنکه هر آن دشمن که با وی احسان کنی دوست کردد ای یصیر صدیقا مکر نفس را که

چندانکه مدارا بیش بالباء العربی کنی مخالفت زیاده کند و قیل ضرر العدو بالدنیا و هو فانیة و ضرر النفس بالآخرة

و هی باقیة و قیل ضرر العدو بالروح و ضرر النفس بالایمان نعوذ بالله من ضررها قطعه فرشته خوی و المعنی الظاهر شود

Copyright © King Saud University